

РЕШЕНИЕ

№ 3881

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **665** по описа за **2022** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по повод жалба от [фирма] против решение от 13.12.2021 г. по НАХД № 9927/2019 г., Софийски районен съд, НО, 16 състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 23-002780/19.11.2018 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област като е намален размера на наложената на основание чл. 416 ал. 5 вр. чл. 414 ал.1 вр. чл. 415е от КТ имуществена санкция от 2500 лв. на 1500 лв.

С постъпила касационна жалба се моли решението да бъде отменено като неправилно, поради съществени нарушения на съдопроизводствените правила, евентуално се иска приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Претендира разноски пред двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Директорът на дирекция „ИТ Софийска област“ чрез юрисконсулт И. оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал доказателства по делото и въз основа на тях е установил следната фактическа обстановка: На 17.09.2018г. служители на Дирекция „ИТ Софийска област“ извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на [фирма] в обект , находящ се в [населено място] [улица]. Проверката продължила и на 18.10.2018г, както и на 25.10.2018г. на двете дружества [фирма] и на [фирма] в обекти, съответно находящи се в [населено място],[жк] [улица] , в [населено място] [улица]. В хода на проверката и след преглед на представените документи се установява, че [фирма] е предоставило 15бр. работници/служители на [фирма], изпратени за изпълнение на временна работа в предприятието за ползване под негово ръководство и контрол, докато общия брой на работниците в [фирма] бил нула „0“. Проверяващите са заключили , че с това е нарушена разпоредбата на чл. 107р ал.2 от КТ, тъй като броят на работниците от осигуряващото временна работа друго дружество е повече от 30% от общия брой на работещите при него работници и служители. Съдът е обсъдил събраните по делото доказателства , изяснил че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство, приел за неприложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, но по отношение размера на наложената санкция е счел , че е необосновано завишена.

Решението на Софийския районен съд е неправилно.

Настоящият касационен състав намира, че цялото административнонаказателно производство е протекло пред некомпетентен орган, тъй като инспекторите от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ могат да осъществяват контрол само на територията на тази област. В случая, независимо от представените по делото заповеди: Заповед № 3-0011/03.01.2018г. и Заповед № 3-0012/03.01.2018г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" за разширяване на тяхната компетентност, това е в противоречие с разпоредби на устройствения правилник на агенцията. Съгласно чл. 16, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област.

По този повод е произнесено решение №5447/24.09.2021г. на АССГ по адм.д.№2/2021г. , в което е упражнен инцидентен контрол върху друга оправомощаваща Заповед №0024/08.01.2019г. на ИД на ИА“ГИТ“ и същата е счтена за нищожна, поради противоречие с чл. 16 ал.2 т. 14 от УП. В конкретния случай приложената заповед по силата на която е разширена териториалната компетентност на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ е с №3-0012/03.01.2018г., но тя е със същото съдържание.

Към момента на настоящето произнасяне цитираното решение е влязло в сила, след като по жалба на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област е било образувано адм.д.№ 11698/2021 на ВАС, Шесто отделение. Съгласно изложените мотиви в решението на ВАС „териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от Устройствения правилник и не е налице делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането има прехвърляне на правомощия от един орган на друг орган, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящия случай такава овластяване няма. Разпоредбата на чл.6, ал.2, т.14 от УП повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това е признатата му от подзаконовия нормативен акт възможност да определя материалната им компетентност, което означава, че те могат да издават валидни административни актове само в кръга на материята, която им е предоставена като правомощия. Това обаче не касае пространствените граници, в които те могат да действат редовно, т.е. териториалната им компетентност. Нито в ЗЗБУТ, нито в УП на ИА „ГИТ“ е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.“

При тази законова регламентация АУАН и съответно процесното НП са издадени от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват по чл.16 ал.2 от Устройствения правилник. Безспорно по делото се установява, че актосъставителят е заемал длъжност с инспекторски права и следователно е имал компетентността да съставя АУАН съобразно териториалната си компетентност т. е. ДИТ Софийска област поначало следва да осъществява правомощията си само на територията на Софийска област или по-точно казано, само по отношение на дейности, които се извършват на територията на Софийска област.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски. Представени са доказателства за сторени такива единствено пред въззивната инстанция, поради което следва да се присъдят разноски в размер на 400/ четиристотин/ лева съгласно договор за правна помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - 18 касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение 13.12.2021 г. по НАХД № 9927/2019 г., Софийски районен съд, НО, 16 състав. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ НП№23-002780/19.11.2018Г. , издадено от директор на Дирекция „ИТ Софийска област“.

ОСЪЖДА Дирекция „ИТ Софийска област“ да заплати на [фирма] ЕИК сумата от 400/четиристотин/ лв. разноски пред въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.